

Branislav Nušić je srpski pisac romana, drama, priča i eseja i začetnik retorike u Srbiji. Nušić je rođen 20. oktobra 1864, a umro je 19. januara 1938. Takođe je radio kao novinar i diplomata.

Nušić je rođen u Beogradu kao *Alkibijad Nuša* u cincarinskoj porodici Đorđa i Ljubice Nuše. Njegov otac je bio ugledni trgovac žitom, ali je ubrzo posle Nušićevog rođenja izgubio bogatstvo. Porodica se preselila u Smederevo, gde je Nušić proveo svoje detinjstvo i pohađao osnovnu školu i prve dve godine gimnazije. Preselio se u Beograd, gde je maturirao. Kad je napunio 18 godina, zakonski je promenio svoje ime u Branislav Nušić. Diplomirao je na pravnom fakultetu u Beogradu 1884. godine. Tokom studija je proveo godinu dana u Gracu.

Nušić se borio u Srpsko-bugarskom ratu 1885. godine, koji ga je zatekao na služenju redovnog vojnog roka. Nakon rata je objavio kontroverznu pesmu "*Dva raba*" u *Dnevnom listu*, zbog koje je osuđen na dve godine robije. Pesma je ismevala srpsku monarhiju, a posebno kralja Milana.

Državnu službu Nušić je dobio 1889. godine. Kao zvaničnik Ministarstva spoljnjih poslova, postavljen je za pisara konzulata u Bitolju, gde se i oženio 1893. godine. Na jugu Srbije i u Makedoniji proveo je celu deceniju. Njegova poslednja služba u tom periodu bilo je mesto vicekonzula u Prištini.

Godine 1900. Nušić je postavljen za sekretara Ministarstva prosvete, a ubrzo posle toga postao je dramaturg Narodnog pozorišta u Beogradu. 1904. godine postavljen je za upravnika Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu. 1905. godine, napustio je ovu funkciju i preselio se u Beograd, gde se bavio novinarstvom. Pisao je pod pseudonimom "Ben Akiba".

Vratio se 1912. godine u Bitolj kao državni službenik, ali je tokom balkanskih ratova, u februaru 1913 godine smenjen, jer je smatran isuviše umerenim, a na njegovo mesto je postavljen službenik bliži nazorima vojne frakcije i Crne ruke. 1913. godine osnovao je pozorište u Skoplju, gde je živio do 1915. Napustio je zemlju sa vojskom tokom Prvog svetskog rata i boravio je u Italiji, Švajcarskoj i Francuskoj do kraja rata.

Posle rata, Nušić je postavljen za prvog upravnika Umetničkog odseka ministarstva za prosvetu. Na ovoj poziciji je ostao do 1923. godine. Posle toga je postao upravnik Narodnog pozorišta u Sarajevu, da bi se 1927. godine vratio u Beograd.

Izabran je za redovnog člana Srpske kraljevske akademije 10. februara 1933.

Branislav Nušić je bio plodan pisac, poznat po svom upečatljivom humoru. Pisao je o ljudima i njihovoj, često duhovitoj, prirodi.

Književna dela

Drame

- *Tako je moralo biti*
- *Jesenja kiša*
- *Iza božjih leđa*
- *Pučina*
- *Kirija*

Komedije

- *Protekcija*
- *Svet*
- *Put oko sveta*
- *Gospođa ministarka*
- *Narodni poslanik*
- *Mister Dolar*
- *Ožalošćena porodica*
- *Pokojnik*
- *Dr*
- *Sumnjivo lice*
- *Ne očajavajte nikad*

Romani

- *Autobiografija*
- [Opštinsko dete](#) (u Sarajevu izdato kao *Općinsko dijete*)
- *Hajduci*

Tragedije

- *Knez Ivo od Semberije*
- *Hadži-Loja*
- *Nahod*
- *Hadži-Ena*